

дността на съзнанието. Сръщате, запримъръ, ученикъ, който е свършилъ четиригътъ отдѣлния, но пропусналъ една година, не могълъ да постъпли въ първи класъ на прогимназията. Вие му давате потикъ да се запише въ прогимназията, макаръ че е пропусналъ една година. Той започва да се колебае, да мисли, докато пакъ отлага записването си. Защо? — Защото, следъ като пропусналъ една година, мжчно му било да следва по-нататъкъ. Ако този ученикъ реши да се запише, той ще преодолява мжчнотии и ще върви напредъ. Има случаи, когато нѣкои ученици влизатъ въ училище безъ мжчнотии, а свършватъ съ мжчнотии. Мжчнотии и сѫ неизбѣжни. Въпросъ е само, дали тѣ ще бѫдатъ въ началото, или на края. Никой не е избегналъ и нѣма да избегне мжчнотии. Щомъ започнете една работа, каквите мжчнотии и да срещнете, не отлагайте. Всѣко отлагане носи следъ себе си лоши последствия. Всѣка Божествена идея трѣбва да се посъе точно на опредѣленото за нея време. Никакво отлагане! Следъ като посъете идеята, ще я оградите, ще я поливате, ще се грижите за нея, докато израсте, цъвне и завърже плодъ. За това, обаче, се изисква точность. Земедѣлецътъ съе всѣко семе въ своята градина въ точно опредѣлено за него време — ни по-рано, ни по-късно. Така трѣбва да постъпвате и вие съ Божественитъ идеи.

Представете си, че ви се даде задача, да дойдете въ класа точно въ $7\frac{1}{2}$ ч. вечеръта.